N°. 2162. # DE TIJD. 1854.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ5.00 ; voor de buitensteden ƒ6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven*, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG, 3 JUNIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 2 Junij.

De geruchten betreffende het verschijnen van Fransche en Engelsche oorlogschepen voor Hellevoetsluis en Vlissingen hebben gisteren in de Tweede Kamer aanleiding gegeven tot eene interpellatie, waarop door den minister van Buitenlandsche Zaken met eene bereidwilligheid, voor welke wij hem dank verschuldigd zijn, onverwijld in 't breede is geantwoord geworden. Wij meenen niet beter te kunnen doen, dan de bij monde van den heer Thorbecke gedane interpellatie, benevens de rede van den minister van Binnenlandsche Zaken in haar geheel hier mede te deelen, gelijk zij ons door onzen gewonen korrespondent gerefereerd zijn.

De heer Thorbecke, na van de Kamer tot het doen der interpellatie verlof verkregen te hebben, het woord opvattende, herinnert, dat hij als onderwerp van de vragen, die hij wenschte te doen, had opgegeven: de vrijheid onzer handelsvloot, in betrekking tot de waarschuwing, door den minister van Buitenlandsche Zaken uitgevaardigd in April, in betrekking tot de berigten of geruchten, waardoor op dit oogenblik velen verontrust worden. De waarschuwing van den minister van Buitenlandsche Zaken vindt men in de *Staats-Courant* van 15 April ll. De waarschuwing-zelve is gedagteekend 14 April en luidt aldus:

»De minister van Buitenlandsche Zaken, ontwaar geworden zijnde, dat er voornemens hebben bestaan om oorlogs-ammunitie ter zee, in strijd met de pligten, aan onzijdige mogendheden door het volkenregt opgelegd, uit te voeren, acht zich verpligt om de aandacht van reeders en inladers te vestigen op het gevaar, waaraan zij niet alleen zich zelven door dergelijke expeditiën zouden blootstellen, maar ook op de nadeelige gevolgen en den overlast, welke de Nederlandsche schepen zouden kunnen komen te lijden, zoo bij de oorlogvoerende mogendheden het vertrouwen niet kon bestaan, dat die vlag in geen geval tot het onbehoorlijk vervoer van oorlogs-kontrabande zal gebruikt worden.

»Bij de verzekeringen, welke de Regering des Konings heeft ontvangen, dat de regel *vrij schip vrij goed*, door al de oorlogvoerende mogendheden zal worden geëerbiedigd; dat alleen voor kontrabande van oorlog en voor depêches aan eene der oorlogvoerende mogendheden eene uitzondering zal worden gemaakt, en dat het onderzoek, of zich in schepen, welke de Nederlandsche vlag voeren, ook zoodanige kontrabande bevindt, met de meest mogelijke gemakkelijkheid zal worden toegepast, is het voor den eerlijken handelaar en reeder van groot belang, dat alom de overtuiging besta, dat er van de Nederlandsche vlag geen gebruik worde gemaakt, en er alzoo geene aanleiding worde gegeven om ongunstige vermoedens te doen koesteren tegen hen, die het voorregt hebben onder die vlag te varen.

»De Regering van Z. M. den Koning zou hare bescherming niet kunnen verleenen aan schepen, welke, in strijd met de pligten van onzijdige Staten, oorlogskontrabande inhielden, of zich met de overbrenging van verboden depêches belastten."

Welke zijn nu de berigten of geruchten, waardoor velen op dit oogenblik zijn verontrust? Men zegt, dat schepen van oorlogvoerende mogendheden verschenen zijn voor onze havens; men zegt, dat schepen van die mogendheden zelfs op de reede van sommige havens ten anker liggen; men voegt er bij, dat koopvaardijschepen, uit die havens stevenende, worden achtervolgd, in volle zee opgewacht en dáár door de schepen der oorlogvoerende mogendheden aan het gewone regt van onderzoek worden onderworpen. — Wat maakt men daaruit op? Men maakt er uit op, dat schepen van oorlogvoerende mogendheden de noodzakelijkheid inzien de wacht te houden voor onze havens, iets wat de minister van Buitenlandsche Zaken juist heeft willen voorkomen door het doen der waarschuwing. In alle geval, zoodanig bezoek, bij andere gelegenheden vereerend, levert op dit oogenblik geen blijk van uitnemend vertrouwen op, en strekt niet tot handhaving onzer neutraliteit. — Nu is Sprekers *eerste* vraag:

Is er van deze zijde tot dien maatregel eenige aanleiding gegeven? Is aan den minister van Buitenlandsche Zaken bekend, dat er zoodanige daad is verrigt, die hem aanleiding heeft gegeven tot de gemelde waarschuwing? De maatregel, waarvan hier sprake is, is toch geen gewone maatregel. In den regel wacht men geene uitzeilende schepen in open zee op, om ze aan een onderzoek te onderwerpen.

Sprekers *tweede* vraag is deze:

Indien zoodanige maatregel, die misschien geen blijk geeft van vertrouwen en van eene goede handhaving onzer neutraliteit, — niet mogt kunnen worden gekeerd door zoodanige middelen, als welke de minister van Buitenlandsche Zaken welligt onder zijn bereik heeft, zou het dan niet met onze waardigheid overeenkomen, om onze schepen vóór het uitzeilen aan een eigen onderzoek te onderwerpen, in stede van door de mogendheden aan de grenzen van ons zeegebied te worden onderzocht? Moet er dus niet van Regeringswege zelf een onderzoek op de uitzeilende schepen plaats hebben? en hij zou meenen, dat daardoor een waarborg zou worden gegeven, waardoor alle voorwendsel tot een onderzoek bij de oorlogvoerende mogendheden zou zijn ontnomen.

Eene *derde* vraag heeft betrekking op hetgeen men in de dagbladen gevonden heeft nopens eene beschikking op verzoekschriften, aan den minister van Buitenlandsche Zaken gezonden door handelshuizen van Amsterdam, Rotterdam, Delft en Schiedam. Die handelshuizen hebben zich, volgens dat berigt, gewend aan den minister van Buitenlandsche Zaken, met verzoek om tusschenkomst der Regering tegen het nadeel, dat de blokkade van de havens in de Oostzee en Witte Zee welligt zou kunnen toebrengen, door de aflevering van granen in den weg te staan. De minister heeft daarop, onder dagteekening van 10 April, het volgende geantwoord:

»De minister van Buitenlandsche Zaken heeft de eer ter kennisse te brengen van de heeren L. c. s. te Amsterdam, Rotterdam, Delft en Schiedam, in antwoord op hun adres, dat de daarbij bedoelde belangen van Nederlandsche handelaren op Rusland, die aldaar op levering gekocht en reeds betaalde granen of andere producten hebben liggen, ingeval van blokkade der Russische aan de Oost- en Witte Zeeën gelegene havens en kusten, dringend Zr. Ms. gezanten te Londen en te Parijs zijn aanbevolen; zullende de uitslag hunner pogingen onverwijld aan belanghebbenden worden medegedeeld."

Acht dagen later heeft de minister van Buitenlandsche Zaken eene tweede beschikking aan dezelfde huizen gerigt, inhoudende, dat de Nederl. gezant te Parijs een onderhoud heeft gehad met den Franschen minister van Buitenl. Zaken daarbij aandringende om de vrachten, die in de havens van de Oostzee waren aangekocht vóór de oorlogs-verklaring, vrij te doen uitvoeren. — Sprekers vraag is nu deze:

of de minister van Buitenlandsche Zaken in staat of genegen is hier te zeggen, of die aandrang van onze zijde tot eenig gunstig gevolg heeft geleid, of, zoo dit niet het geval mogt zijn, of de minister daarop uitzigten heeft?

Z. Exc. de minister van Buitenlandsche Zaken heeft zich te eerder bereid verklaard aangaande de gedane interpellatie te antwoorden, nademaal sommige dagbladen allerlei geruchten hebben verspreid, hetgeen door andere dagbladen is overgenomen. Het is niet te vergen van de Regering en ook niet te verwachten (althans niet in dezen tijd, waarin zoo gemakkelijk allerlei geruchten verspreid worden), dat zij die geruchten telkens in het officiëel orgaan doe tegenspreken. Hier, in deze vergadering is daartoe de plaats, en het verheugt alzoo Z. Exc. in de gelegenheid te zijn, om zoo ver hij kan, de noodige ophelderingen te geven, tot gerustStelling van de eer, den naam en de waardigheid, waarop onze natie zoo jaloersch is. De minister moet beginnen met te zeggen, dat de maatregel, welke hier plaats gehad heeft, door den vorigen spreker min of meer is voorgedragen naar de wijze, zoo als het door de gemelde bladen is medegedeeld, en hetgeen niet geheel juist is. Men weet het, wij kunnen en willen niet beletten het binnenkomen in onze havens van oorlogschepen der oorlogvoerende mogendheden. Wij zijn met al de drie groote mogendheden bevriend en onzijdig. Daarvan zullen wij niet afwijken, wat ook van ter zijde worde gedaan, om ons daarvan af te brengen. Het komen van vreemde oorlogschepen in onze havens is dus geoorloofd, en in het algemeen zelfs wenschelijk. Het is te beschouwen als een bezoek van welwillende vrienden. Nu is er slechts één klein oorlogschip (een fransche kotter, naar Z. Exc. meent van acht stukken) voor eenige dagen ter reede van Helvoetsluis gekomen. Dat heeft opzien gebaard, maar dit levert geene rede tot verontrusting op. Ware dit het geval, het zou hem leed doen voor de Nederl. natie. Er is te minder rede van verontrusting, omdat dit schip was onder de vlag van een bevriend mogendheid, waarvan wij steeds de meeste welwillendheid hebben ondervonden, en die uitdrukkelijk verklaard heeft te beseffen het belang, dat wij bij de neutraliteit hebben. De komst van dat oorlogschip binnen een onzer havens beteekent dus niets. Van dat bezoek is een tweeledig gebruik gemaakt. Het eene is door den vorigen spreker genoemd: het andere is het houden van policie in onze havens; dat men het oog op onze schepen zou houden, om die ook binnengaats te visiteren. Z. Exc. zal het niet behoeven te zeggen, dat daarvan geen quæstie is. De oorlogvoerende mogendheden hebben het regt, en dit is erkend, om onze schepen in volle zee te visiteren, en als die kontrabande van oorlog in hebben, prijs te verklaren. De minister heeft zijne landgenooten gewaarschuwd, en hij heeft reden om te gelooven, dat zij geen kontrabande van oorlog doen vervoeren. Verder dan deze waarschuwing kan de Regering niet gaan.

Er is gevraagd, of het gemelde Fransche schip in last had, in onze havens toe te zien, of er eenig schip uitliep, het alsdan tot in volle zee te volgen en aldaar te visiteren. De minister antwoordt hierop, dat wij ons uit een staatsregterlijk oogpunt daartegen niet zouden kunnen verzetten. Maar hij zou het diep gevoelen, als dit de last van het vreemde oorlogschip zou geweest zijn. Hij heeft zich dan ook gehaast zich te verzekeren, dat dit niet het geval, dat zoodanig de last van het schip niet is. Meer kan Z. Exc. er niet van zeggen. Als het gastvrije Nederland alle Mogendheden in hare havens toelaat, dan kan het doel van deze niet zijn, te spionneren. Die Mogendheden zelve zijn daartoe ook niet in staat. Z. Exc. kan verzekeren, dat dit niet de last van het schip is. Nu vraagt de vorige spr., of er eenige aanleiding gegeven is, om de handelsvlag van Nederland te wantrouwen. De minister zegt daarop dat er, naar zijne overtuiging, geene aanleiding gegeven is. Hij kan niet tegengaan, dat er eenige vermoedens bestaan, welke van buitenaf gevoed worden met doeleinden, welke ZExc. hier niet te karakseriseren heeft. Maar hem is geene aanleiding bekend, om de Nederlandsche vlag te verdenken, van eenig oorlogs-kontrabande over te voeren. — Het *tweede* onderdeel der eerste vraag was (altijd veronderstellende, dat er maatregelen genomen zijn op grond van gerezen wantrouwen), of die maatregelen niet konden geweerd worden, door maatregelen van onze zijde en onze schepen voor hun vertrek behoorlijk te doen onderzoeken.— Z. Exc. antwoordt hierop, dat de ministers des Konings geene politie voor andere Staten uitoefenen. Het zou ook weinig effekt hebben. Dan zou bovendien ieder schip onderworpen zijn aan al de lastige formaliteiten, waarover nu reeds geklaagd wordt. Wat zou de handel zeggen, als wij ieder uitgaand schip zoodanig zouden kontroleren tot aan de uiterste wacht, dat wij zouden kunnen verklaren, dat daarin geen kontrabande van oorlog was. Die maatregel is niet uitvoerlijk, en Z. Exc. zou ook niet wenschen dien uit te voeren. De oorlogvoerende mogendheden hebben het regt, onze schepen in volle zee te visiteren. Het is Z. Exc. nog niet bekend, dat eene enkele klagt van eenige misbruik, hetwelk van dat regt van visite zou zijn gemaakt, is ingekomen. Ook is hem niet ter oore gekomen, dat op eenig hollandsch schip schijn van kontrabande is geweest. En als Z. Exc. spreekt van oorlogs-kontrabande, dan bedoelt hij hetgeen daaronder werkelijk wordt verstaan en bestemd naar eenige havens der oorlogvoerende mogendheden. Hetgeen uit onze havens vertrekt is hoofdzakelijk bestemd voor de Oost, de kust van Guinea en de W. Indie. Men denke dus na, wat het gevolg zou zijn van den maatregel, waarop hier gewezen wordt. — De tweede vraag betreft de belangen der kooplieden, die voor de blokkade der

Oostzee, granen en andere voorwerpen gekocht hebben, en die, volgens gewoonte in het najaar betalen, om de artikelen in het voorjaar te ontvangen. De minister antwoordt hierop, dat voor zoo verre de schepen uit de geblokkeerde havens hebben kunnen vertrekken, de aanvraag is gedaan, om daartoe alsnog verlof te geven. Dit is geschied vóór dat nog eenig request bij den minister was ingekomen. Toen die waren, ontvangen, is de aanvraag met naderen aandrang herhaald. Daaraan is door de oorlogsvoerende mogendheden nog niet kunnen worden voldaan. Daardoor wordt aangevoerd, zou de blokkade worden verijdeld. Sedert een paar dagen heeft Z. Exc. echter reden te hopen, dat er mogelijkheid bestaat dat daarop teruggekomen worde, althans voor die koopers, welke hunne belangen met deugdelijke bewijzen kunnen staven. Het zal overigens altijd eene koncessie zijn. Het regt van blokkade is, dat niets mag worden uitgevoerd. Alleen wordt, als gunst, eene uitzondering gemaakt voor zoodanige schepen, welke bij de verklaring van blokkade in lading waren. Z. Exc. hoopt met een en ander behoorlijk de gedane vragen te hebben beantwoord.

De heer Thorbecke zegt dat ieder dankbaar zal zijn voor de gegevene inlichtingen. Op sommige punten wil hij echter nadere geruststelling van den minister ontvangen. Wat betreft het antwoord dat onze schepen niet binnengaats worden onderzocht, zegt spr., dat dit inderdaad met onze waardigheid zou strijden. Hij wil toegeven, wat de minister gezegd heeft, dat dit buitengaats niet kan worden belet, maar hij vraagt aan den minister waarom dan een oorlogschip naar Hellevoetsluis is gestevend. Wat het punt der visitatie aangaat, zegt spr. dat het zijne vraag was, of het niet mogelijk ware, dat wij waarborgen konden geven, dat er geen kontrabande zou worden uitgevoerd. Dat is het regt van konvooi, hetwelk steeds ons regt geweest is, en waardoor de visitatie onnoodig was. Ten opzigte der kooplieden, die granen gekocht hebben welke zich in geblokkeerde havens bevinden, heeft hij juist de vraag gedaan in het vertrouwen op den aandrang der Regering en ook in het vertrouwen op de zuivere vriendschappelijke neutraliteit, waardoor het eerder mogelijk wordt iets bij gunst te verkrijgen, wat naar streng regt anders niet zou behoeven te worden toegestaan. Hij hoopt dat het den minister gelukken moge te verkrijgen, wat tot hiertoe nog niet is bekomen.

De minister van Buitenlandsche Zaken antwoordt, dat niemand 't ons ten kwade kan duiden, dat wij een oorlogschip naar Hellevoetsluis zenden. Het is eene overbodige voorzorg. Overigens op de reede van Hellevoetsluis, waar de Fransche oorlogsvlag wappert, moest ook de Nederlandsche vlag worden aangetroffen, want de *Attalante* moest de haringvloot begeleiden; wat aangaat de vroegere handhaving van het regt van konvooi, zegt de minister, dan, indien hij hier met den spreker kon terugtreden tot dien gouden tijd der vaderen, dan gelooft hij niet, dat het regt zoo was, dat onze schepen vooraf door ons onderzocht werden of zij kontrabande inhielden, en dat zij dan vrij van vizitatie waren overal waar zij verschenen. Niettemin, het geven van certifikaten heeft wel een onderwerp van deliberatie uitgemaakt, en nog geeft hij de hoop niet op, dat dit zou kunnen geschieden, maar dan zal dit van een anderen aard zijn. Wat aangaat de goederen van Nederlandsche kooplieden in de geblokkeerde havens, zegt de minister, in antwoord op den vorigen spreker, dat geene enkele Regering in Europa van de oorlogvoerende mogendheden tot hiertoe heeft kunnen verkrijgen, wat we allen in dat opzigt wenschen. En hoe goed ook onze verstandhouding zij, zij is niet van dien intiemen aard, dat wij zouden verkrijgen, wat aan geen ander verleend wordt. Men moge zijdelingsche verdenkingen aanwenden, om het gedrag der Nederlandsche Regering verdacht te doen maken, maar er bestaat geen schijn of schaduw, dat tot eenige verdenking aanleiding geeft. Met de eerlijke verklaring, dat wij onzijdig zijn en zullen blijven, herhaalt de minister, dat wij geen grond of schijn van grond geven tot eenige, zelfs zijdelingsche verdenking. Hij zegt dit niet tot de Kamer, maar ten aanhoore der natie, opdat zij niet door deze of gene bekendmaking (geprovoceerd door zucht om tegenstand aan de Regering te bieden) op een verkeerd spoor worde gebragt. Het is dus niet noodig de Regering te wijzen op de handhaving der neutraliteit. De Regering zet kalm en eerlijk haren weg voort. Zij laat zich door niemand dwingen om van het spoor der onzijdigheid af te gaan. Geen handelaar moet zich in den waan laten brengen, dat hij voordeelen zou kunnen behalen, door eene afwijking van onze stelling tegenover de oorlogvoerende mogendheden.

Hiermede zijn de interpellatien afgeloopen.

De *Amsterdamsche Courant* heeft onlangs een artikel gehad over *de aanstaande verkiezingen*, in welk artikel de *Nederlander* meent te moeten lezen »eene uitnoodiging" aan de kiezers, »om het Ministerie zoowel van de *anti-revolutionnairen* als van *de vrienden van het vorig Ministerie* te ontslaan." »Die uitnoodiging heeft, dus vervolgt de *Nederlander*, een *half-officieel* karakter."

Na het artikel in zijn geheel opgenomen te hebben, gaat de *Nederlander* aldus voort:

»We beantwoordden deze oorlogsverklaring van den heer van Hall niet door een *contra-manifest*.

»We gelooven evenwel dat het Ministerie overvraagt.

»Zelfs onder hen tot wie het woord gerigt wordt, zullen er waarschijnlijk weinigen zijn, door wie de zelftevredenheid van het Ministerie beaamd wordt.

»Weinigen die overtuigd zijn dat het een *glansrijk verleden* gehad heeft.

»Weinigen die eene voor Nederland *heilrijke toekomst* zouden verwachten, wanneer het van elke *oppositie*, die met vastheid van overtuiging in verband is, bevrijd wierd.

»Wanneer het, door enkel *onpartijdigen* omringd, in de sedert het Programma van 26 April *merkbaar gewijzigde rigting* onvoorwaardelijken steun had."

De toon der *nota* van den *Nederlander* in antwoord op wat hij »de oorlogsverklaring van den heer van Hall" meent te mogen noemen, zou doen veronderstellen, dat, tenzij de orthodoxe partij spoedig bevredigd worde, haar »*contra-manifest*", niet lang achterwege zal blijven.

Welk aanzien en welke strekking dit »*contra-manifest*", *casu quo*, hebben zal, make men op ook uit de volgende woorden, door den *Nederlander*, in het aangehaalde Nommer, uit »zijne correspondentie der laatste dagen," zonder eenig voorbehoud, medegedeeld.

»Vele onzer vrienden oordeelen dat wij onder dit reactionnaire Ministerie er erger aan toe zijn dan onder het Ministerie *Thorbecke*. Het was niet ten onregte dat wij in de April-beweging niet veel vertrouwen hebben gesteld. Het tegenwoordige Ministerie staat, maar dit is ook alles; het mist alle sympathie in de gemoederen; *het voldoet eigenlijk niemand*, terwijl *Thorbecke* zijne warme voorstanders bezat. *Thans daarentegen vertoont zich meer en meer eene algemeene onvoldaanheid.*"

Schijnt deze plaats, die wij juist zoo overnemen gelijk zij in den *Nederlander* met *kurcyf* geïllustreerd is, niet aan te duiden, dat de »Vrienden" op het punt zijn, als men zegt, *de bruler leurs vaisseaux?* Als proeven van Nederlanderachtige taktiek zijn, overigens, beide aangehaalde plaatsen zeer karakteristiek.

In de zitting der Tweede Kamer van 11 Mei (diskussie over de wetsvoordragt ter regeling van het armwezen) zeide de heer de Kempenaer: »Er zijn onderscheidene armen, die tot geene gezindheid behooren, en deze, zoo spreken de voorstanders der Staatsarmenverzorging, moet de Staat zich dan toch wel aantrekken." De heer de Kempenaer integendeel meende, dat het uitzigt op bedeeling van wege de gezindheden als middel kon en moest gebruikt worden, om de godsdienstlooze armen zich bij deze of gene gezindheid te doen aansluiten, en de opleiding daartoe te doen vragen, die kosteloos verstrekt wordt. Een ander lid beweerde, dat dit tot schijnheiligheid zou leiden, en de heer de Kempenaer, die de woorden gebruikte: »*dwingt ze om in te gaan*", had, volgens dit lid, daarmede »gewetensdwang" aanbevolen. De heer de Kempenaer antwoordde, dat Hij, die deze woorden het eerst uitsprak, *zijne* verdediging niet behoefde. De heer de Kempenaer meent, dat men de menschen moet nopen, bewegen, dwingen tot het »GOEDE," tot het »ONSTOFFELIJK GELUK," tot »hetgeen hun heil moet aanbrengen."

De heer de Kempenaer werd op treffende wijze teregt gewezen voornamelijk door de heeren van Nispen en Schimmelpenninck. Waar wij intusschen heden de aandacht nog op willen vestigen, is, dat de heer de Kempenaer hier op ondubbelzinnige wijs het protestantsch beginsel verzaakte; want hij neemt als uitgemaakt aan, dat *de* Godsdienst, *de* Kerk (*welke* Godsdienst, *welke* Kerk?) goed zijn: terwijl het eerst, naar het protestantsche stelsel, een produkt, een rezultaat van *vrij onderzoek* mag zijn, indien iemand aanneemt, *dat* zekere Kerk en *welke* Kerk dan »goed" is en »geluk" aanbrengt.

Zoo onhoudbaar is het, eene christelijke maatschappij te willen (waarin »ook onstoffelijk geluk" gezocht wordt) en tevens te willen het beginsel der vrijheid van onderzoek, dat tot ontkenning van »onstoffelijk geluk" en christelijk »goed", ja, van de noodzakelijkheid eeniger Kerkerkenning leiden kan. »Ja maar," zeggen de orthodoxen, »ons beginsel is eigenlijk: geloof aan den Bijbel." Dit is eene onwaarheid: want hoe komen de Protestanten aan den Bijbel, zonder *vrij onderzoek*? Het *vrij onderzoek* gaat blijkbaar de aanneming van een Bijbel (welken ook), bij de konsequente en eerlijke Protestanten vooraf.

Men schrijft van den Rijn, dd. 28 Mei:

»De Badensche bureaukratie heeft in hare verblinding den laatsten stap gedaan, die in landen waar geen bloedig martelaarschap mogelijk is, overblijft. De H. W. H. Aartsbisschop van Freiburg is in staat van gevangenschap. In het land waar men jaren lang de onafgebrokene woelingen der revolutie door onderdrukking der Kerk trachtte te bedwingen, in het land waar men, toen de revolutie zich daarmede niet meer wilde te vrede stellen, geen andere toevlugt zag dan in eene lafhartige vlugt, in dat land schroomt men zich niet, soldaten in de wapens te brengen tegen een twee-en-tachtigjarigen, weerloozen grijsaart, die den wettigen troon trouw bleef, toen allen dien verlieten. Geen vonnis is tegen hem geveld: als tegen eenen voortvlugtigen misdadiger heeft men een katholieken bisschop in hechtenis genomen, die, toen de revolutionairen in Baden meester waren, de hem toevertrouwde kudde niet verliet. Een kreet van verontwaardiging zal in de gansche katholieke wereld opgaan, ja zelfs in die oorden, waar het kleine Badensche landje tot hiertoe onbekend was.

»Een tweeledig gevoel rijst op in het hart der Katholieken bij die tijding: een gevoel van innige droefheid, een gevoel van dankbare blijdschap.

»Een gevoel van treurigheid over de verblinding der Badensche Staatslieden en over de gevolgen welke die gebeurtenis voor den Staat kan hebben. Wij denken aan geene revolutie; de Katholieken weten dat de zege hunner zaak niet door het zwaard, maar het kruis behaald wordt. Maar is het vertrouwen der onderdanen eene zaak, welke zoo gering geschat mag worden? Wij weten dat de Staat op een zijn eed getrouw leger steunt, en wij hadden met alle konservatieven gewenscht, dat de Badensche Staatslieden in de laatste rampvolle jaren zich zulks herinnerd hadden. Intusschen, hoe hoog men de materieele magt schatte, vertrouwen is voor eene gelukkige regering ook noodzakelijk. En moet zoodanig vertrouwen in het katholieke Baden, niet geschokt worden door een aanslag als die plaats heeft tegen den Apostolischen grijsaart, aangesteld door den H. Geest ter bestiering der Kerk. Hoe veel vertrouwen men in de revolutionairen, liberalen en radikalen stellen kan, dat heeft Baden in de laatste jaren ondervonden. Zij juichen goedkeurend toe, doch slechts omdat een heilig regt verkracht wordt; en daarmede zijn revolutionairen immer tevreden, wijl zij de gemeenschappelijke verbindtenis aller regten goed begrijpen en weten, dat men het regt eens Bisschops niet met voeten kan treden, zonder alle regten te schenden. En meent de Badensche bureaukratie dat de goedkeuring dier lieden het wantrouwen zal opwegen, dat alle konservatieven moeten koesteren en te meer zullen koesteren, naarmate den heiligheid der regten die vertrapt worden? Dat gevoel zal ook van lieverlede zich over den wijden kring der Katholieke Kerk, uitbreiden in alle konservatieven ontstaan, natuurlijk met uitzondering dier konservatieven, die bij eene revolutionaire jagtwet over de krenking aller regten door de krenking van een enkel vol overtuiging hunne klagten verheffen, doch ondanks alle velleïteiten der verstandigsten hunner partij, niet kunnen begrijpen dat het, voor het ontstaan van het Duitsche rijk reeds bestaande, door de heiligste verdragen plegtig gewaarborgd regt der Katholieke Kerk ook een regt is, dat zijne krenking ook een regtskrenking is, en dat de Staats-organizatie niet door verdediging, maar door regtskrenking geschokt wordt. Men verhaalt dat bij een bekende gebeurtenis Prins Metternich zeide, dat men moest letten op hen, die zich over die gebeurtenis verheugden en op hen die ze betreurden, opdat men alzoo zien kon of ze een geluk of een ongeluk voor de orde van den Staat was; wij zouden denzelfden raad aan het Badensche ministerie geven, wisten wij niet dat het alles vergeet en niets leert.

»Maar ook een gevoel van blijdschap doordringt elk katholiek hart bij het berigt, dat de Kerk éénen belijder meer telt, schoon zulk een berigt voor ons, Katholieken, niets verwonderlijk heeft; na een achttien eeuwen gevoerden strijd, welker geschiedenis met het bloed van zoovele gemartelde bisschoppen geschreven is, kan het berigt der gevangenschap van eenen katholieken bisschop, niet nieuw zijn. Maar de geschiedenis der Kerk bewijst tevens, dat hare zegepraal nooit meer nabij was, dan wanneer men openbaar geweld tegen haar pleegde. Door elke keten die men eenen katholieken bisschop aanlegt, wordt een boei der kerk verbroken. Dergelijke gewelddaden zijn als het bazuingeschal, waardoor ook flaauwe onverschillige Katholieken gewekt worden, in wier harten slechts nog een vonkje van het katholiek vuur van hunne kinderjaren smeult. Dergelijke gewelddaden sterken den moed en het vertrouwen van de Katholiek. Want zij herinneren hem dat Christus aan Zijne Kerk lijden en vervolging voorspeld heeft, dat met die voorspelling der vervolging ook de belofte der zegepraal gepaard ging. Ziedaar de reden onzer blijdschap. Minder dan ooit, nu het zoover gekomen is, twijfelen wij aan de zegepraal der Kerk. Wat aan het heidensche Rome met zijne overwinnende legioenen niet mogelijk was, wat Napoleon ten toppunt zijner magt niet vermogt, dat zullen veel minder de Badensche ministers en de Freiburgsche gendarmes uitvoeren. De onbevlekte bruid van Jezus Christus zal ook in Baden niet langer de dienstmaagd der heeren van den opperkerkeraad blijven."

Men schrijft ons uit Doesborgh:

»Op den 30 Mei waren Doesborgh's Katholieken gelukkig, zoo als vroeger nooit. Op dezen dag zagen zij des morgens ten 10 ure den hartelijk beminden Aartsbisschop van Utrecht, Joannes Zwijsen, zijne intrede doen in het nieuw en prachtig kerkgebouw, dat zeer smaakvol versierd was, om aan ruim 340 personen het Heilig Vormsel toe te dienen. Onbeschrijfelijk was de geestdrift

van Doesborgh's ingezetenen; groot en klein, allen drongen om het rijtuig ten einde den zegen te ontvangen, en beijverden zich als om strijd, al was het slechts van verre, om den hoog vereerden Kerkvoogd een blijk hunner toegenegenheid en liefde te geven. Uit de kerk in de pastorij teruggekeerd, werden daar de verschillende besturen, als kerk- en armbestuur, en de leden der Vincentius-Vereeniging, zeer minzaam en vaderlijk door Z. D. Hw. ontvangen.

»Bij het Pontifikale Lof, dat om 6 ure gehouden, en waarbij Mgr. door een twaalftal Priesters, in feestgewaad uitgedoscht, geassisteerd werd, was bijna de geheele gemeente opgekomen; Niets is in staat om weder te geven wat alle aanwezigen gevoelden, toen ze ter nedergeknield den bisschoppelijken zegen ontvingen.

»Des avonds werd Z. D. Hw. verrast door eene serenade van het schoone Doesborgsche zangchoor, Zigtbaar was Mgr. getroffen, toen aan het einde van den welkomstgroet de zangers bij het lang gerekte »geef ons uwen zegen," even langzaam op hunne knieën nederzegen en van Z. D. Hw., die zich onmiddellijk naar buiten had begeven, den zegen mogten ontvangen. Hierop volgde de hymne ter eere van den hersteller der kerkelijke hierarchie, van Pius IX, en vooral, het was zigtbaar, werd Mgr. aangedaan, toen de zangers het *O Sanctissima* ter eere van de Allerzaligste Maagd, onder wier bescherming het Aartsbisdom gesteld is, met een 30tal forsche stemmen aanhieven, dat heerlijk door hen werd uitgevoerd.

»Diep ligt dit feest in de harten van Doesborgh's Katholieken. Neen, nooit zullen zij dien gelukkigen dag vergeten, en evenmin de treffende en hartelijke aanspraak van Z. D. Hw. voor het toedienen van het H. Vormsel. Moge de goede God den beminden Kerkvoogd nog vele jaren levens schenken!"

Behalve de oorlogsbodems, die (zie ons N°. van gisteren) bereids naar Hellevoetsluis zijn opgezonden, zal nu ook Z. M. brik *Zeehond* aldaar gestationeerd worden.

Z. M. kanonneerboot n°. 24 is bovendien uit Hellevoetsluis naar de Tien Gemeten gezeild.

De *Amsterdamsche Courant* meldt, dat nog twee Fransche en twee Engelsche oorlogschepen ter reede van Hellevoetsluis worden verwacht. (*Grondwet.*)

Heden namiddag ten omstreeks half drie ure, ontlastte zich boven Rotterdam een zwaar onweder, vergezeld van plasregen en een zoo geduchten hagelslag, als hier slechts zeldzaam wordt waargenomen. De hagels hadden meerendeels de grootte van knikkers en zullen, zoo deze bui zich over de omstreeken heeft uitgestrekt, den landbouwer zekere schade hebben toebragt. (*N. R. C.*)

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Donderdag, 1 Julij.

In deze zitting, gehouden, bij ongesteldheid van den heer Boreel van Hogelanden, onder het voorzitterschap van den heer Gevers van Endegeest, is de behandeling voortgezet der artikelen van het wetsontwerp houdende eenige veranderingen in de bestraffing van misdrijven.

Art. 14 heeft tot langdurige beraadslagingen aanleiding gegeven. De zeven daarin voorkomende Nommers, aangevende de misdrijven, welke met gevangenisstraf van twee tot vijf jaren zullen worden gestraft, zijn afzonderlijk behandeld, waarna het artikel onveranderd is goedgekeurd.

Art. 15 onderging eene wijziging in de tweede alinea, waardoor deze aldus luidt:

»De regter is zelfs bevoegd de tuchthuis- of gevangenisstraf met een derde *boven het maximum* te verhoogen.

Vóór het voortzetten der beraadslagingen heeft de heer Thorbecke, na daartoe van wege de Kamer verlof te hebben bekomen, aan den minister van Buitenlandsche Zaken eenige vragen gerigt nopens de vrijheid onzer handelsvaart, in betrekking tot de van wege dien Minister in April gedane waarschuwing (voorkomende in de *Staats-Courant* van den 15 dier maand) en tot in sommige dagbladen dezer dagen voorkomende verontrustende berigten of geruchten. Nadat de Minister van Buitenlandsche Zaken op de tot hem gerigte vragen geantwoord had, is de behandeling van het wets-ontwerp vervolgd.

Art. 16 is onveranderd goedgekeurd.

Het slot van art. 17 is vermeerderd met de volgende zinsnede:

»Indien er op de poging in het Wetboek van Strafregt eene mindere straf is bedreigd, wordt deze toegepast."

De aanhef van art. 18 is op de volgende wijze veranderd:

»Met gevangenisstraf van zes dagen tot eene maand, *met of zonder* geldboete van acht tot vijf en zeventig gelden, worden gestraft: enz.

De Vergadering zal de volgende artikelen heden in eene avondzitting, aan te vangen om half acht ure, behandelen.

De Kommissien van Rapporteurs voor de wets-ontwerpen tot wijziging van hoofdstuk IV der Staatsbegrootingen van 1854 en 1853 hebben daaromtrent hare eindverslagen uitgebragt. De Kamer heeft beslist dat de beraadslagingen over die wets-ontwerpen zullen plaats hebben na afloop van die over het thans in behandeling zijnde wets-voorstel.

In de avondzitting is op voorstel van den minister het opschrift van het ontwerp gewijzigd, in »straffen op misdrijven" gesteld.

Daarna is het *geheele wets-ontwerp aangenomen* met eene meerderheid van 46 tegen 3 stemmen. — *Tegen* de heeren Storm, van der Heyde en Thorbecke.

Wegens het vergevorde uur wordt de beraadslaging over het thans aan de orde zijnde ontwerp nopens de uitbreiding der regtsmagt van de kantonregters tot morgen middag ten *een* ure verdaagd, daar er in den voormiddag nog andere werkzaamheden in de afdeelingen zijn te behandelen.

Men leest in de Tweede Editie der *Amst. Cour.*:

SCHUMLA, 24 Mei. Omer-Pacha, maarschalk Saint-Arnaud en lord Raglan, opperbevelhebbers respektievelijk van de Turksche, Fransche en Engelsche troepen hebben, vergezeld van een zeer talrijken staf eene luisterrijke wapenschouwing over het Ottomanische leger gehouden.

SILISTRIA, 28 Mei. De stad is den Russen nog niet in handen gevallen. De Turksche bezetting verdedigt de vesting met buitengewone dapperheid.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 Junij. De *Moniteur* bevestigt de aanneming door Koning Otto van de voorstellen van Frankrijk en Engeland. Deze souverein heeft de onzijdigheid van Griekenland in den tegenwoordigen oorlog van het Turksch-Russisch konflikt doen afkondigen.

— De generaal Baraguay d'Hilliers heeft eene audientie bij den Keizer gehad. Hij heeft gunstige berigten over de houding der Turksche troepen medegebragt; minder voldoende is, wat hij over de politiek van Oostenrijk en Pruissen te Konstantinopel meent opgemerkt te hebben. Ook over de naar de Levant gezondene troepen, luidt zijn verslag gunstig en volgens zijn rapport zal Frankrijk alleen, in het laatst van Julij, ongeveer 80,000 man aldaar strijdvaardig hebben.

— Eene telegrafische dépêche, deelt mede, dat Silistria den 27 Mei nog niet aan de Russen was overgegeven. Het *Journal des Débats* van heden morgen heeft zijne lezers er aan herinnerd, dat deze sterkte in het jaar 1828, na eene belegering van 60 dagen *niet* en in 1829 eerst na eene belegering van 40 dagen is kunnen worden genomen. Zoo als te verwachten was, hecht de half-officieele *Pays* aan het vertrek van den Russischen gezant te Weenen groot gewigt en beschouwt dit als een gevolg van het Oosten.-Pruissisch traktaat. Het is zeker niet te ontkennen dat dit vertrek van den heer von Meijendorff in dezen tijd wel eenigzins zonderling is, maar alleen de tijd zal moeten leeren, of het die beteekenis heeft, welke het half-officieele blad er aan geeft.

— Volgens den *Moniteur* zal Omar Pacha Silistria gaan ontzetten. Een divisie van het geallieerde leger zal zich bij zijn hoofdmagt aansluiten. Men verwacht dus een beslissenden coup, wijl Omar-Pacha Silistria niet kan bereiken, of hij moet eerst den Russen een slag leveren en door hunne linie breken.

— In den krijgsraad, te Varna gehouden, moet be sloten zijn, dat de geallieerde troepen zich naar Adrianopel zullen begeven.

— Verschillende ingezetenen van Parijs ontvingen brieven uit Rusland, waaruit door de censuur voor de brievenposterij aldaar, stukken gesneden waren, die vermoedelijk zinsneden over den toestand des lands behelsden.

— Volgens de jongste hier ontvangen berigten, heeft de maarschalk de St. Arnaud, Varna den 20 dezer verlaten, zich begevende naar Schumla. Lord Raglan is te Varna achtergebleven.

— Uit Smirna wordt gemeld, dat de admiraal de Tinan op 10 dezer, vier zeerooversvaartuigen, die hij te Nicaria veroverde, te Rhodes heeft opgebragt.

— Volgens berigten uit Trebizonde, hebben er niet slechts de Fransche en Engelsche gezanten, maar ook de Oostenrijksche ambassadeur de vlag geheschen, op de tijding van het bombardement van Odessa.

Suchum-Kalé, dat door de Russen verlaten is, werd door de Abaziaten bezet, die er de Turksche vlag plantten. 5 a 6000 Russen hebben de rigting van Redout-Kalé ingeslagen, van waar zij zich vermoedelijk naar Tiflis begeven. Anape is door hen ontruimd en verbrand.

— Men leest in het te Lissabon verschijnende dagblad *St. Naçao:*

De zaak der onafhankelijkheid van de Katholieke Kerk tegen de aanmatigingen van het tijdelijk gezag is altijd ondersteund en zal altijd ondersteund worden door alle Katholieken. Niemand zal zich dus verwonderen, dat de zaak van Mgr. den Aartsbisschop van Freiburg, onder de Portugezen, die in Brasilië hun woonplaats hebben, dezelfde gevoelens van verontwaardiging en sympathie opwekt als overal elders. Te Rio Janeiro is onder andere eene inschrijving geopend voor de vervolgde Katholieken in het groothertogdom Baden.

— Het berigt van de arrestatie van den heer Boichot, een van de drie sergeanten, die leden waren van de konstituante van 1848, wordt bevestigd. Boichot bevindt zich sedert eenigen tijd heimelijk in Frankrijk. Men verzekert, dat ook nog andere personen in hechtenis zijn genomen.

ENGELAND.

LONDEN, 1 Junij. De *Times* geeft den authentieken tekst van de verklaring door Oostenrijk en Pruissen gezamenlijk gedaan aan den Duitschen Rijksdag ter zake der Oostersche aangelegenheden. Het stuk is met de hoogst mogelijke omzigtigheid opgesteld. Het is hoogst moeijelijk uit die Duitsche volzinnen, die slechts ten halve en dan nog altijd zeer twijfelachtig, de gedachte des schrijvers laten doorschemeren, den regten zin op te maken. In 't algemeen wordt er in gezegd, dat een oorlog in het land van den Neder-Donau de belangen van Duitschland op den duur zou kunnen benadeelen, en dat bijgevolg Duitschland eensgezind moet zijn en zich gereed moet houden om bij voorkomende omstandigheden het hoofd te bieden. Maar er wordt niet gezegd, wat Oostenrijk en Pruissen van hun kant bereid zijn te doen hetzij voor de Duitsche belangen in het algemeen, hetzij voor die hunner Staten in 't bijzonder.

— Een der groote Engelsche bladen schrijft:

Door een verwonderlijken zamenloop van omstandigheden, ziet men thans, dat, ofschoon het hoofd van 't Fransche keizerrijk geenzints zoekt zijn invloed door de overwinning uit te breiden, de Fransche troepen op dit oogenblik de grootste bezetting uitmaken van Rome. Athene en Konstantinopel, de drie groote hoofdsteden der oude wereld. Maar men moet er bijvoegen dat zij naar die steden gezonden zijn eerder om de orde te beschermen dan de Fransche heerschappij uit te breiden en in de twee laatste steden ziet men de vaandels van Engeland en Frankrijk vereenigd.

— Binnen weinige maanden kan het Oostenrijksche leger tot een bedrag van 800,000 man gebragt worden, en dien ten gevolge voor de dienst in het binnenland 300,000 man toereikend zijn; een leger van 500,000 man is tot verdediging of tot overschrijding der grenzen voldoende.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 1 Junij. De nieuwe aanvraag van het Oostenrijksche kabinet om de vorstendommen te ontruimen, zal heden naar Petersburg worden gezonden.

BERLIJN, 1 Junij. Het berigt, dat al de Staten, die in den Duitschen bond vertegenwoordigd zijn, tot het Oostenrijksch-Pruissisch tractaat zijn toegetreden, schijnt nog allezins bevestiging te vereischen. Men moet niet uit het oog verliezen, dat alle mededeelingen over deze aangelegenheid tot dusverre daarin overeenkwamen, dat de groote mogendheden van de overige Duitsche Staten eene individueele en onvoorwaardelijke toetreding geëischt hebben. Zoolang de *Staats-Anz.* en de *Wiener Ztg.* zwijgen, blijft alles onzeker. Deze toetreding is overigens zeer waarschijnlijk, omdat de Duitsche Staten uit de verklaringen van Pruissen en Oostenrijk konden opmaken, hoe weinig gevaarlijk dit tractaat zelfs voor die Staten is, die met Rusland op den besten voet staan.

— 25 Mei. Heden Hemelvaatsdag is men te Heidelberg en in den omtrek eensklaps weder aan het krijgsrumoer van den jare 1849 herinnerd geworden. Tromgeroffel, op de straten, stormhoeden en steigerende strijdrossen, doen iedereen nieuwsgierig uitloopen en brengen een algemeene spanning te weeg; want er moet een dringende reden bestaan dat derwijze de rust des feestdags gestoord wordt. De troepen komen van Mannheim en marcheren naar het Odenwald.

— Tweebruggen, 16 Mei. Voor de zitting van het hof van Assises van heden was de redakteur van de *Evangelische Kirchenzeitung* van Berlijn, professor Dr. Hengstenberg, wegens persdelikt gedagvaard, doch niet verschenen en werd alzoo in kontumatie tegen hem geprocedeerd. Het beschuldigde artikel bevindt zich in het Nommer 6 der genoemde *Zeitung* van 21 Januarij 1854 en heeft tot opschrift: »Beoordeeling der jongste kerkelijke gebeurtenissen in Rijn-Beijeren." Nadat de kon. staats-prokureur de beschuldiging ontwikkeld, de straf geëischt en het hof van Assises de uitspraak van het vonnis op den 17 Mei bepaald had, werd de aangeklaagde dien dag schuldig verklaard van in genoemd artikel de historische en wettige grondstellingen, de leer en de inrigtingen der protestantsche vereende kerk in den Palts, door hoonende en smadelijke uitdrukkingen aangevallen en tot verzet tegen de grondstellingen en leer er van te hebben aangespoord," en alzoo veroordeeld, op grond van art. 20 der drukperswet van het jaar 1850, tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 50 fl., benevens de schorsing van de *Evangelische Kirchenzeitung*, tot na de vervulling der straf.

— Men schrijft uit Karlsruhe: De instruktie tegen den Aartsbisschop is gesloten en de stukken zijn gerenvoyeerd naar het hof van kassatie, dat echter de aanklagt tegen het hoofd van het Aartsbisdom verworpen, de arrestatie willekeurig verklaard en de opheffing van het arrest bevolen heeft. De prelaat bevindt zich dus weder op vrije voeten.

— Men schrijft uit Koppenhagen dd. 31 Mei. Een te Ringstedt te houden feest der konstitutie, waarin men 100 adressen aan den Koning, met verzoek tot afzetting van het ministerie, had willen doen onderteekenen, mogt op last der regering geen plaats hebben.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 2 Junij.

ONDERTROUWD (1 Junij): A. J. J. Seignette met E. M. Debelt. - A. L. van IJsendijk met J. Nachenius - A. Vogel en

P. M. van Gurtzgen. - P. A. van den Bergh met T. J. Engeringh.

GETROUWD (1 Junij): J. F. H. Eversz met J. H. C. van van der Post. - E. C. van Marle met G. P. van Oort. - W. van Korlaar met H. J. Sablairolles. - J. A. Zwaneveld met H. J. van Rees. - H. Spijker, wed. met L. E. Elskamp. - T. Kummer met C. F. Soff. - F. W. A. Hollanders met G. L. C. des Ruëlles.

BEVALLEN (30 Mei): F. Nuggelmans, geb. Fransman, D. - (31 Mei): A. J. M. Hassels, geb. Borghorst, Z.

OVERLEDEN (26 Mei): P. J. Alkens, 86 j. — (29 Mei): E. G. Ensering, wed. H. F. Jobusch, 71 j. - J. Grossouw, geb. Hendrikxs. 48 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	pCt.	1 JUNIJ 4 u. gebl.	2 JUNIJ 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	$58\frac{15}{16}$	59	à	59⅛	59
Dito Dito	3 〃	$69\frac{15}{16}$	69⅞	〃	$70\frac{1}{16}$	69⅞
Dito Dito	4 〃	86½	86⅝	〃	86⅞	86⅝
Amortisatie	3½ 〃		85⅜	〃		
Handel-Maatschappij	4½ 〃			〃		
Haarlemmermeer	5 〃			〃		
O. I. Leening 1844	4 〃		86½	〃		
Aand. Arnh. Spoorweg	4½ 〃			〃		
Dito Hollandsche dito				〃		
Obligatiën	4½ 〃			〃		
België, Certifikaten	2½ 〃			〃		
Dito	4½ 〃			〃		
Dito *Rothschild*	2½ 〃		47⅝	〃	47⅞	
Frankrijk, Certifikaten	3 〃			〃		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 〃	98	98¼	〃		
Dito A°. 1828—1829	5 〃	97¼	97⅝	〃	97⅞	
Inschr. op 't Grootboek	6 〃			〃		
Dito Certifikaten	6 〃	60¼		〃	–	
Certifikaten te Hamburg	5 〃			〃		
Negot. 1831 en 1833	5 〃			〃		
Negot. 1840	4 〃		79½	〃		
Dito *Stieglitz*	4 〃	76⅝	77½	〃	78	
Dito Nieuwe	4 〃	76¼		〃		
Nieuwe Engelsche	4½ 〃	83¾	85	〃		
Spanje, Nieuwe 3 pCt., thans	1 〃	19	$19\frac{5}{16}$	〃	19⅜	
Nieuwe	3 〃	39¼		〃		
Binnenlandsche	3 〃	$35\frac{7}{16}$	36	〃	36¼	
Cert. Coup. Sp. Com.		4⅝	3¾	〃	$3\frac{13}{16}$	
Amortisable Schuld		4⅛		〃		
Portugal, te Londen	3 〃	35	35½	〃	36	
Dito Uitgestelde				〃		
Weener Bank	5 〃			〃		
Dito	4 〃			〃		
Metalliek 1816—1852	5 〃	60	60½	〃	61	
Dito 1847	2½ 〃	30½	30⅞	〃	31⅛	
Dito 1851 en 1852	2½ 〃	30½	30⅞	〃	31⅛	
Dito 1849	5 〃	73½	73⅞	〃	74	
Dito Letter B	5 〃	73½	73⅞	〃	74	
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*				〃		
Dito - 250 dito 1839				〃		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 〃			〃		
Polen, Obligatiën	4 〃	66¾	68	〃		
Aandeelen 1835		135½		〃		
Dito met Loting fl. 500				〃		
Sardinië, te Londen	5 〃			〃		
Denemarken, dito	5 〃			〃		
Peru, dito	4½ 〃	61		〃		
Grieken, te Londen	5 〃		4¼	〃		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5 〃			〃		
Dito te Londen	6 〃			〃		
Dito Bank				〃		
Louisiana, te Londen	5 〃			〃		
Brazilië, te Londen 1824	5 〃			〃		
Dito 1843	5 〃			〃		
Grenada, dito à £ 100	2¼ 〃		17⅞	〃		
Dito Uitgestelde		6¼	6⅝	〃	6¾	
Ecuador				〃		
Mexiko, te Londen £ 100	3 〃	22⅝	22⅞	〃	$22\frac{15}{16}$	
Dito Onbepaalde	3 〃	22⅝	22⅞	〃	$22\frac{15}{16}$	
Venezuela, te Londen	3¾ 〃			〃		
Dito Uitgestelde	1 〃			〃		

Aanzienlijke kooporders, welke dagelijksch in de hoofdsoorten der Binnenl. en Buitenl. Effekten geëffektueerd werden, deden ook heden de markt wederom aanzienlijk vooruitgaan.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* $55\frac{15}{16}$	Livorno	2/m.	*f* 38⅛
»	zigt	» $56\frac{7}{16}$	Napels	»	» 80½
Bordeaux	2/m.	» 55⅝	Petersburg	»	» 1.70
»	½/m.	» 55¾	Weenen	6/w.	» 25½
Madrid	3/m.	» 240	Augsburg	»	» 35¼
Cadix	»	» 240	Frankfort	»	» 99¼
Seville	»	» 237	Hamburg	2/m.	» 35⅛
Bilbao	»	» 238	»	zigt	» 35⅜
Lissabon	»	» 40¾	Londen	2/m.	» 11,60
Porto	»	» 40¾	»	zigt	» 11,72½
Genua	2/m.	» 45⅝	Rotterdam	»	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 1 Junij. Belg. leen. 2½ pc. 50¼, 1840, 1842 4½ pc. 96½, 1848, —; Spanje 1—3 pc. $18\frac{13}{16}$; Binnenl. 3 pc. 35¾; Romeinen 5 pc. 83½; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 62⅞.

PARIJS, 1 Junij. Fransche 3 pc. 72.40; 4½ pc. 96 75; Bank-Aktien —; 3 pc. Spanje 36½; id. 1 pc. 49⅛; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. 81; Rom. Leening 1850 85¼.

MADRID, 29 Mei. 3 pc. Schuld 37¼; 1 pc. dito 19¼.

LONDEN, 1 Junij. Consols 91⅜; 3 pc. Spanje binnenl. 39¾; 1 pc. dito 19⅝; Comité-Bewijzen 4½; Passive 4¼; 5 pc. Rusl. 96; 4½ pc. dito 82; 4 pc. Holl. 88; 2½ pc. dito 60¼; 5 pc. Sardinië 81½; Brazilië 98; 4½ pc. Peru 62; Grenada uitg. 6; id. werk. 17; 3 pc. Mexiko 24¼; 4 pc. Portugal 39½; Ecuador 3¼; Wissel op Amst. —.—; Parijs —.—; Petersb. —.

WEENEN, 1 Junij. Met. 5 pc. 85¾; id. 4½ pc. 75¾; Bank-Aktien 1208; Wissel op Londen 13.13; Amst. 159½; Parijs ——, Goud 41¼; Zilver 35½.

BERLIJN, 1 Junij. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 80; 5 pc. 95; Wissel op Londen 2/m. 6 Th. 15¼; Parijs 78⁷/₁₂; Amst. 140⅝; Ween. —; Petersburg 99.

HAMBURG, 1 Junij. Spanje 3 pc. 33½; id. 1 pc. 17⅞; Rusl. 5 pc. 91⅝; 3 pc. Mexikanen 17¼; Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—.

FRANKFORT, 1 Junij. Met. 5 pc. 63; 3 pc. Spanje binnenl. 35¼; id. 1 pc. 19; Wissel op Londen 3/m. ——; Amsterdam —; Parijs —; Weenen —.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	*f* 21,70	a —	Pruissische	*f* 35¼	a —
Napelsche	—,—	,, —	Spaansche	—,—	,, —
Div. in £St.	11,65	,, —	Hamb. Russ.	32¼	,, —
Eng. Russen	11,65	,, —	Russ. in Z. R.	33¼	,, —
Fransche	55¾	,, —	,, Pap. ,,	—	,, —
Belgische	55⅞	,, —	Pools. in Fl.	26⅜	,, —

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,65	a 9,75
Oude Geraude Dukaten	» 5,60	» 5,70
Wigtige Souvereinen	» 11,60	» 11,70
» Pistolen	» 9,50	» 9,60
Stukken van 20 Francs	» 9,40	» 9,50

Baren Goud en Specien a *f* 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9½ a 10 pc.

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters	per Stuk *f* 2,35	a 2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33	» 2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65	» 2,70
Fransche	» 2,70	» 2,75
Pruissische Daalders	» 1,75	» 1,78
Zilver 1000 a 980	*f* —,—	a —,—
» 900 » 700	» 104,20	» 104,70

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 2 Junij.

GRAANMARKT.

ROTTERDAM, 1 Junij. Rogge. 147/2 ℔ Odessa bij partij *f* 300.

SCHIEDAM, 1 Junij. Rogge. Verkocht: 142/2 ℔ n. Archang. *f* 285 kont., *f* 287 6/w. — Gerst. 126 2 ℔ Libau *f* 237 6/w. — Moutwijn *f* 18,—; Jenever *f* 22,50; Amst. Proef *f* 23,75, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

DELFT, 1 Junij. Boter: eerste kwaliteit *f* 42 a 44; tweede kwaliteit *f* 40 a 41.

ANTWERPEN, 1 Junij. *Koffij.* Heden zijn verkocht 400 balen Brazil.

Suiker. Van *Geraffineerd* zijn wederom 200 Tons Crushed in broden te leveren in Julij omgezet.

Granen. Flaauwe markt met weinig omzet in Tarwe en Rogge.

LONDEN, 31 Mei. In Koloniale Goederen met zeer weinig handel en onveranderde prijzen.

Thee. In de groene soorten met meer handel tot iets vastere prijzen.

Talk prijshoudend met weinig zaken. Petersburger 61 s.

Granen. Over het algemeen prijshoudend.

LIVERPOOL, 31 Mei. *Katoen.* Met meer omzet tot $\frac{1}{16}$ a ⅛ d. hoogere prijs.

HAMBURG, 30 Mei. *Koffij* met eenige vraag zonder prijsverandering. Brazil reel ordinair $4\frac{5}{16}$ a 4⅜ s.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 1 Junij. C. J. C. Nink Blok, Stad 's Gravenhage, Stad 's Gravenhage, Banjoewangie, l. v. Brouwershaven — Gisteren nog: A. Schaap, Besoekie, Batavia, l. v. dito - J. F. Klomp, Twee Anthony's, Banjoewangie, l. v. dito

UITGEZEILD:

TEXEL, 1 Junij L. C. Peters, Louisa Christina, Suriname. A. de Koning, Gezina Jantina, Napels.

HELVOET, 1 Junij. M. Omar, Jezus, Havana - J. L. Speelman, Geertruida Speelman, Port Launij.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 28en April, op 45° N. Br., Adrianus en Willem, kapt. J. W. Scheeve, v. Amsterdam n. Newyork; met verlies van voorsteng.

Kapt. D. A. Zijlstra, van Banjoewangie in Texel binnen, rapporteert gepraaid te hebben:

Den 2en Maart op 25° 54' Z. Br., 69° 35' O. L. Phoenix, kapt. P. J. Kasse, v. Banjoewangie n. Middelburg.

Advertentiën.

(4072) Heden overleed alhier, na eene langdurige ongesteldheid, de Hoogwelgeboren Heer Mr. ROGIER MICHAëL FRANCISCUS DIERT, Advocaat bij den Hoogen Raad der Nederlanden, in den ouderdom van ruim 29 jaren.

's HAGE, 29 Mei 1854.

(4073) Heden behaagde het den Almagtigen en goeden God tot mijne bittere droefheid, na vroegtijdig van de Genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk voorzien te zijn, mijne geliefde Echtgenoote CLASINA BOTS, in den jeugdigen ouderdom van 33 jaren tot zich te nemen, mij nalatende vijf lievelingen, te jeugdig om het moederlijke verlies te beseffen.

W. A. VAN BERKESTIJN.

BREUKELEN, 1 Junij 1854.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.